

Helsingør Magistrat.

Den 10. Oktober 1927.

Ved Ophævelsen pr. 1. Oktober d. A. af Loven om fortsat Hjælp til arbejdsløse, der har optaget deres Understøttelse i vedkommende Arbejdsløsheds-kasse, er indtraadt en Situation, hvor et stort Antal af Arbejdere staar uden Subsistensmidler, og som vil være henvist til Fattigvæsenets Forsorg, saafremt der ikke af Byraadet træffes særlige Foranstaltninger derimod.

Den kommunale Hjælpekasse vil nemlig slet ikke kunne klare den Opgave at holde de arbejdsløse fri af Fattigvæsenet uden særlige Bevillinger, thi en saadan Opgave ligger udenfor Hjælpekassens Forudsætninger.

Magistraten har forhandlet med Hjælpekassebestyrelsen om Spørgsmaalet og drøftet Mulighederne for at kunne afbøde den værste Nød.

Der vil være tre Veje at kunne gaa, nemlig:

1. Anvisning af Arbejde,
2. Tilskud til Arbejdsløshedskasserne,
3. Hjælp gennem Hjælpekassen.

Baade Magistraten og Hjælpekassebestyrelsen er enige om, at Anvisning af Arbejde i Stedet for Understøttelse naturligvis altid bør foretrækkes, naar Mulighederne er til Stede. Dette Synspunkt har da ogsaa Byraadet omsat i Handling gennem de sidste 10 Aar, siden Arbejdsløsheden i 1917 begyndte at gøre sig gældende.

I Henhold til de vekslende Love er der ved Kommunens Foranstaltning udført Arbejder til et samlet Beløb af 9 301 200 Kr., hvoraf Kommunen for egen Regning 6 750 600 Kr., hvortil kommer andre Garantiforpligtelser til Beløb 905 650 Kr.

Staten har nu trukket sin Medvirksomhed til Afhjælpning af Arbejdsløsheden og dens Følger tilbage og overladt til Kommunerne at raade Bod derpaa. Men efter de Anstrengelser, som har været udfoldet i Helsingør Kommune, og som forannævnte Tal udviser, tillader Kommunens finansielle Evne ikke at fortsætte med kommunal Bistand til nye Arbejder i en saadan større Udstrækning, at Arbejdsløsheden derved kan afhjælpes. Det maa jo nemlig ikke forglemmes, at Arbejdslønnen til de i Kommunen beskæftigede Arbejdere kun er en Del af Udgifterne ved et Arbejdes Udførelse, hvorfor man desværre i Almindelighed maa henholde sig til Understøttelse, naar ikke Staten vil deltage med Tilskud til Arbejders Udførelse.

Magistraten kan derfor ikke tilraade, at Kommunen for egen Regning udfører mere Arbejde til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, end der kan betales uden at optage nye Laan eller udskrive ekstra Skat. Men samtidig kan anbefales, at der aabnes Adgang til, at Kommunen kan paatage sig Garantiforpligtelser for Laan til private Grundejere til Udførelse af Arbejder for disses Regning, eller at Kommunen optager Forskuds-laan til saadanne Arbejders Udførelse, *dog ikke* Boligbyggeri.